

ULKOMAALAISTEN KANSALAISTUTTAMINEN

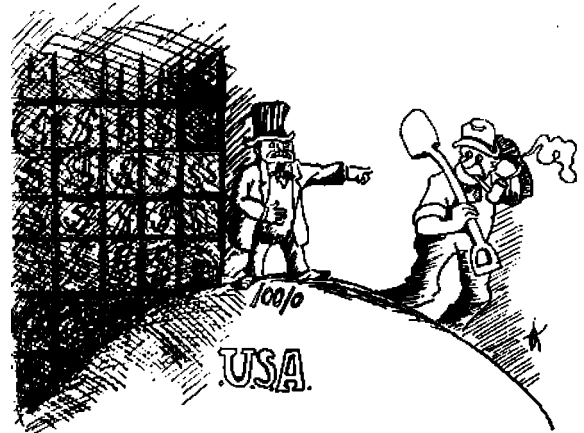

MUUTAMAN viimeksi kuluneen vuoden aikana tässä maassa on lainattu erikoisen paljon huomiota amerikalaisuutukselle. Siitä on kirjoitettu ja puhuttu kuin jostain yhteiskunnallisesta välttämättömyydestä. Poikkeuksetta kaikki porvarilliset sanomalehdet ja kaikenlaiset aikakausjulkaisut ovat sille lainanneet huomattavan suuren tilan. Siitä on puhuttu kansankokouksissa, suurissa ja pienissä. Sitä varten on perustettu erikoisia kouluja, varsinkin iltakouluja, jotta vähävaraisematkin "saavat tilaisuuden" päästä osalliseksi siitä. Sitä varten on palkattu opettajia, kaikenlaisia "minuuttimiehiä" ja luennoitsijoita. Sitä varten on kirjoitettu lukematoiminnat määrää erikoisia kirjasia ja lentolehtisiä, joita sitten on levitetty miljoonia kappaleita ulkomailla syntyneiden työläisten keskuudessa. Sen toteuttamisyrittäksen vuoksi useissa tapauksissa on ulkomaalaisten työläisten jokapäiväinen toimeentulo asetettu kyseenalaiseksi, heiltä on kielletty mahdollisuus saada työtä, jolleivät ole hyväksyneet "vapaaehtoisia amerikalaisuutusta" pakollisesti yhdessä tai toisessa muodossa. Lyhyesti sanoen, sitä varten on käytetty kaikkia mahdollisia ja yritetty käyttää mahdottomiakin keinoja, "laillisia ja laittomia", houkuttelevia ja pakoittavia, mairittelua ja väkivaltaa.

Päästäksemme selville siitä, mitä amerikalaisuutusta tarkoittaa sellaisena kuin sitä nykyään yritetään toteuttaa, meidän täytyy ensin tehdä itsellemme jossain määrin selväksi, mitä amerikalaisuudella tarkoitetaan.

Amerikalaisuus eli siitä puhuminen tuli yleiseksi ja jokapäiväiseksi niihin aikoihin, kun kapitalistisen "kansanvallan säilyttämiseksi" kävi välttämättömäksi se, että Amerika yhtyi Euroopan viimeiseen sotaan. Tällöin alettiin amerikalaisuutta mittaamaan prosenteissa. Ilmaantui "sadan prosentin amerikalaisia", "viidenkymmenen prosentin amerikalaisia" ja löytyi "epäamerikalaisia", s. o. sellaisia, jotka eivät omanneet "yhtään prosenttia amerikalaisuutta."

Ennen vanhaan, "hyvään aikaan", jos jotain henkilöä sanottiin sadan prosentin

"Hyväksy minun rahavaltani, tai mene helvettiin."

amerikalaiseksi, niin sillä ymmärrettiin, että hän oli täysiverinen amerikalainen, s. o. hänen isänsä ja ehkä isoisänsäkin oli ollut amerikalaisyyntyinen. Mutta tämä määritelmä ei enään pidä paikkaansa. "Sadan prosentin amerikalainen" voi nykyään olla sellainenkin henkilö, jolla ei ole edes kansalaisoikeuksiaakaan. Tarvitsee vain jumaloida kapitalistista järjestelmää, varsinkin amerikalaisen kapitalistien järjestelmää, ja puoltaa sen etuja kaikissa asioissa. Ja taas "epäamerikalainen" voi olla, vaikka olisi indiaanin eli todellisen amerikalaisen jälkeläinen. Tiedämmehän, että jotkut Amerikan Yhdysvaltain itsenäisyysjulistuksen allekirjoittajain jälkeläisetkin ovat joutuneet "epäamerikalaisen" joukkoon ja vain siksi, että ovat uskaltaneet lausua mielipiteitä ja toimia vastoin kapitalistien, "sadan prosentin amerikalaisen", etuja ja käsityksiä. Siis amerikalaisuus tarkoittaa, sellaisena kuin sitä nykyään selitetään, kapitalistisen järjestelmän tunnustamista ja tukemista.

Tämän edellä lausutun käsityksen amerikalaisuudesta jos me myönnämme ja käsitämme oikeaksi, niin siitä loogillisena seurauksena ollen meidän täytyy uskoa, että amerikalaisuutusta tarkoittaa ulkomailla syntyneiden työläisten mielipiteitten amerikalaisuutusta, niiden nuokkaamista vissien käsitysten mukaiseksi, "kannutetulla tavalla" täyttämistä. Tosin joissakin näiden amerikalaisuutustajain lausunnoissa selitetään, että "meidän täytyy amerikalaisuutusta ulkomaalaiset, jotka ovat tulleet alemmalla siveys- ja elämäntasolla olevista maista." Mutta tämä lausunto on vain fraasi, jolla halutaan peittää todelliset tarkoitukset, eli saada yleinen kannatus amerikalaisuutushommalle.

Jos kysymyksessä olisi ulkomailla syntyneiden työläisten elämän- ja sivistystason kohottaminen, niin siloin täytyisi amerikalaisittajain selittää, että teidän tulee elää niin hyvin kuin tämän maan tuotannollinen kykyisyys edellyttäisi jokaisen työtä tekevän ihmisen elämään ja teidän tulee hankkia itsellenne sekä antaa jälkeläisillenne niin hyvä koulukasvatus kuin nykyaikaisen opetustaidon avulla voidaan tehdä mahdolliseksi. Ja että, jollei teillä ole tällä kertaa tässä maassa näitä mahdollisuuksia käytettävänä, niin teidän tulee toimia, käyttää kaikkia mahdollisia keinoja niiden saavuttamiseksi. Mutta näin eivät amerikalaisittajat selitä. Kaukana siitä. Aivan päinvastoin.

Amerikalaisittamisen kautta ei yritetä sivistää ulkomaalaisia, jotka ovat syntyneet "alemmalla sivistystasolla" olevissa maissa, vaan sen kautta yritetään tappaa kaikki tietoisuus niistä, jotka sen kohteeksi joutuvat. Sen kautta yritetään ihmisistä, työläisistä, tehdä aaseja, jotka eivät vähimmässäkään määrässä käsittäisi olevia oloja. "Teidän täytyy kieltää luokkien olemassaolo". Näin joissakin amerikalaisittajain julistuksissa sanotaan. Ihmisen, joka väittää, että Amerikassa ei ole luokkia ja luokkaeroavaisuuksia, todellakin täytyy olla

perin alhaisella sivistystasolla. Sellaisiksi vissien ja joka hetki ympärillämme nähtävänä olevien tosiasioiden kieltäjiksi haluaisivat amerikalaisittajat saada ulkomailla syntyneet työläiset.

Amerikalaisittamishommasta ovat tämän maan kapitalistiluokan jäsenet, työnantajat, tehneet keinon, jonka kautta he yrittävät tehoistaa riistämistään ja lujittaa valtaansa. Sen taakse ovat asettuneet melkein poikkeuksetta kaikki työnantajain yhdistyksetkin. Jokainen ajatteleva ihminen tietää sen, että työnantajat ja heidän yhdistyksensä eivät kannata mitään sellaista, joka olisi heidän periaatteilleen vastakaista ja eduilleen vaarallista. Eipä suinkaan. Siksi, koska työnantajat ovat asettuneet amerikalaisittamishomman voimakkaiksi kannattajiksi, siitä täytyy olla heille vastaavaa hyötyä. Niin siitä onkin. Sen he itsekkin myöntävät. Siitä heille kiitos.

Erään chicogolaisen yhtiön ylliliikkeenhoitajan kirjoittama, jonka hän oli kirjoittanut korostaaksensa amerikalaisittamistyötä, joku aika sitten käyttivät jotkut amerikalaisittajat hyväksensä ja kertasivat siitä kohtia.

"Kaikkein tärkein hyöty yhtiöllemme", sanotaan kirjelmässä, "johtuen suunnitelmamme mukaisesta amerikalaisittamistyöstä, jota on Chicagon kauppakamarin kanssa yhteistoimin tehty, on se, että työläiset ovat alkaneet osoittamaan uutta kiintymistä työhönsä tehtaalla, tämä ollen seurauksena heidän loistavasta edistymisestäään englanninkielen ja kansalaisittamislukilla."

Kirjelmässä erikoisesti painostetaan sitä seikkaa, että "kansalaisittamistyö korvaa itsensä." Kenpä ei tuota myöntäisi, että se "korvaa itsensä" työnantajille. Siitä on tullut "tuottava keino", jota kannattaa kaikkien "käytännöllisten liikemiesten harjoittaa", kuten kirjelmässä hoksautetaan.

Mutta tässä vain puhutaan välillisistä parannuksista, jotka työnantajain lausuntojen mukaan, ovat seurauksena amerikalaisittamistyöstä. Kapitalistisen järjestelmän säilyttäminen kuitenkin on kaikkein tärkeintä kapitalistiluokan jäsenille. Siinä tarkoituksessa erittäin amerikalaisittamistyötä tehdään. Lainatkaamme kappale erään amerikalaisittajan puheesta, jonka hän piti Chicagon kauppakamarin menettelytapavaliokunnan edessä. Siinä sanotaan:

"Onko amerikalaisittaminen käytännöllistä? Kyllä — . Lisääkö se tuotantoa?"

"Et sinä ole amerikalainen, koska vanhemmasi kuuluvat radikaaliseen työväenjärjestykseen."

Lisää. — — Miksi siis ette haluaisi tehtävissänne otettavan käytäntöön amerikalistuttamisohjelman.”

Näiden kysymysten ja vastausten jälkeen puhuja sitten laukasi koko salaisuuden, antaen huutavan varoituksen työnantajille ”uhkaavasta vaarasta.”

”Ja, uskokaa minua tai ei, näinä levottomuuden päivinä ja tulevina suuremman levottomuuden päivinä, me joudumme koettelemuksen alaiseksi. Jos me, jokainen meistä, olemme kukin kohdaltamme tehneet osamme ja kohdelleet ihmisveljämme kuten niitä tulee kohdella, niin turvallisuudemme on taattu. Mutta jos emme ole täyttäneet näitä tehtäviä, niin me emme ole turvattuja ja jotkut teistä saavat tehdä sitten jotain muuta sen sijaan kun nyt laskette liikevoittojanne.”

Edellä olevista lausunnoista, jotka ovat amerikalistuttajain antamia, käy eittämättömästi selväksi, että amerikalistuttaminen, sellaisena kuin työnantajat ja heidän yhdistyksensä sitä yrittävät toteuttaa, ei tarkoita sitä, että sen kautta haluttaisiin saada ulkomailta syntyneet työläiset kykenevimiksi hankkimaan jokapäiväisen toimeentulonsa. Sen kautta halutaan näistä työläisistä kitkeä pois kaikki alkeellisemmatkin luokkakäsitykset ja tehdä heistä henkisiä orjia, eläviä ja liikkuvia työaseita, jotka ajattelevat ja toimivat aivan niin kuin työnantajat haluavat.

Mutta amerikalistuttamisen kautta saavutetut tulokset eivät ole pysyväisiä, vaan pikemmin välillisiä ja siitä tai tästä syystä johtuneisiin teeskentelyihin perustuvia saavutuksia. Joku ulkomaalainen voidaan saada pumpatuksi täyteen kapitalistista amerikalaisuutta, mutta se sinänsä ei häntä muuta pois työväenluokasta ja takaa hänelle toimeentuloa. Jokapäiväisen elämän ja toimeentulon välttämättömässä hankinnassa kaikki joutuvat vastakkain taloudellisten tosiasain kanssa ja nämä vaikuttavat varmasti, joskin hitaasti, työläisten mielialoihin.

”Näinä levottomuuden päivinä” kapitalistiluokka näkee loppunsa lähentyvän nopein askelin ja siksi se kaikkia keinoja käyttäen yrittää hiljentää uhkaavan vaaran vauhtia. Turhaa työtä. ”Suurempien levottomuuksien päivät” tulevat välttämättömästi. Välttämättömästi tulee aika, jolloin ei tarvitse valheellisesti kieltää luokkien ja luokkataistelun olemassaoloa, sillä niitä todellisuudessa silloin enään ei ole. Silloin nekin, jotka ”nykyään laskevat” työläisten selkänahoista kiskottuja liikevoittoja, tekevät ”jotain muuta,” jotain sellaista, joka on yhteiskunnalle hyödyllistä. Jouduttakaamme tuon ajan saapumista, kukin kohdaltamme, kaikin mahdollisin keinoin. Järjestyksellä taloudellisesti me rakennamme uutta yhteiskuntaa vanhan kuoren sisällä.

VANHAN NEUVO

Kirj. Adam Poika.

”Mä vanhus kurja kulunut,
on vartalon' käyräks' käynyt.
On ryhti multa kadonnut,
vaan hahmo jälelle jäänyt.

”Mä nuoruus aikaan' työtä tein
ja rikkautta paljon tuotin.
Rikkaudet ei mull' oo jään'
mä riistäjiin liiaks' luotin.

”Mun työnitulokset riistetetyt,
vain vaivat palkaks' jääneet.
Tää osa on, jonk' miljoonat ain'
riistäjiltään saaneet.”

Näin jutteli vanhus minulle,
kun almua raukka pyysi.
”Jos asemaan tähän joudut vaan,
ei yksin sinun oo syysi.

”On kuitenkin toivoni hartahin,
jos arvoa antanet sille,
ett' liittyisit luokkasi riveihin
ja uhraat taisteluille.

”Oon kokenut paljon, siks' puhun näin
kosk' nuori oot miesi vielä;
kosk' miehuutta, voimaa sulla on,
älä orjuutta kauvemmin siedä.